

Läh.: Pirkanmaan kalatalouskeskus
Viinikankatu 53 33800 TAMPERE

15.1.2014

1 (5)

Maa- ja metsätalousministeriö
Luonnonvaraosasto
Elinkeinokalatalousyksikkö
Hallituskatu 8, Helsinki PL 30
00023 Valtioneuvosto

Kalastuslakimuutos

Nykyisessä lakimuutosesityksessä myönteistä on mm. kalatalousalueiden perustaminen nykyisten kalastusalueiden tilalle, kalatalousalueiden osakaskuntien äänimäärän porrastus, kalastuksen valvojen tutkinto sekä kaupallisten kalastajien rekisteröitymispakko. Lakimuutosta on kehitetty muiltakin osin parempaan suuntaan mutta siinä on edelleen kehitettävää.

Pidämme kalatalouden järjestöjen kannanottoa tärkeänä. Lausunnoissa tulee näkyä kalatalouden käytännön tekijöiden näkemys mihin suuntaa sitä on kehitettävä. SOME:n lausuntojakin kannattaa kuunnella mutta niiden ”painoarvoa” ei tule korostaa verrattuna mitä ovat alalla toimineiden järjestöjen kannanotot.

Rahoitus

Lakiehdotuksen mukaista kalavarojen ekologisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kestävä käyttöä ja hoitoa ei saavuteta yhden kortin mallilla. Kysymyksessä on rakenteellinen ajatusvirhe. Ravustajan, katiskan pitäjän ja verkkokalastajan tulisi ostaa valtakunnallinen virvelilupa, vaikka he eivät kalasta virvelillä. Tämä on pakkomyyntiä näille kalastajaryhmille ja saattaa olla lainsäädännöllisestikin väärä ajattelutapa. Lähtökohtana tulee olla, että kukin kalastajaryhmä maksaa lupamaksuina kohtuukorvauksen harrastamansa kalastusmuodon perusteella. Valtion kalastusmaksut tulee jatkoissa hinnoitella markkinalähtöisesti ilman kalastusoikeuden polkumyyntiä.

Nykyisin palveluita tuotteistetaan moneen ryhmään ja asiakkaat viime kädessä valitsevat minkä tuotteen ne haluavat; esimerkkinä maitotuotteet Aamulehden artikkelissa (liite AL 11.1.2014). Kalatalouden sektorilla ollaan edelleen vanhoilla linjoilla. Asiakkaille tarjotaan alihinnoiteltu lupavaihtoehto jolla poljetaan muut lupavaihtoehdot suohon.

Pirkanmaan kalatalouskeskus ry:n syyskokous otti kantaa asiaan ja vaatii, että lakiuudistus tulee toteuttaa nykyaikaisella tavalla ”käyttäjä maksaa” -periaatteen mukai-

Pirkanmaan kalatalouskeskus ry.

sesti. Viehekalastuksen suhteellinen osuus on merkittävästi lisääntynyt viime vuosina ja pyyntitapa kohdistuu pitkälti petokaloihin. Tämän kalastusmuodon maksuja ei ole syytä laskea kuten nykyisessä lakiehdotuksessa esitetään. Pirkanmaan kalatalouskeskus ry esittää:

- a) Kalastusta ja ravustusta harrastavat lunastavat **perusmaksuna 25 euron (vuosi) hintaisen valtion kalakortin**. Lyhytlupina viikkokortti 10 euroa ja päiväkortti 5 euroa. Varsinainen kalastuslupa hankitaan vesialueen omistajalta tai muulta kalastusoikeuden haltijalta kuten tähänkin saakka.
- b) Viehekalastusta yhdellä vavalla harrastaville tarjotaan mahdollisuus lunastaa 55 euron (vuosi) hintainen **sisävesialueen viehekortti**, joka kattaa kaikki Suomen järvet ja jokivesistöt lohi- ja siikapitoisia virtavesiä ja erikoiskohteita lukuun ottamatta. Itämeren rannikolla kalastava voisi lunastaa vastaavasti **rannikkoalueen viehekortin** (55 euroa/vuosi). Satunnaisemmin kalastaville ja kalastusmatkailijoille tarjotaan lisäksi kohtuuhintaisia lyhytlupia; viikkokortti 10 euroa ja päiväkortti 5 euroa.
- c) Maksujärjestelmä laaditaan siten, että kaikki tarvittavat maksut voi lunastaa esim. verkkokaupan kautta yhdellä maksutapahtumalla, jolloin yhdistelmäkortti (kalakortti + viehekortti) on hinnaltaan 80 euroa vuosi, 20 euroa viikko ja 10 euroa vrk.
- d) Kaikki 18 vuotta täyttäneet ovat maksujen piirissä, onkijoita ja pilkkijöitä lukuun ottamatta.

Pirkanmaan kalatalouskeskus ry pitää tärkeänä säilyttää neuvontajärjestöille tulostavoitemääräraha, jonka pohjalta järjestöt toiminnallaan tukevat ministeriön toimintalinjoja. Kun järjestöt sitoutetaan samoihin pitkäaikaisiin tavoitteisiin kehitetään kalataloutta laajalla rintamalla. Lyhytaikaisella vuosittaisella projektirahoituksella sitä ei saavuteta. Järjestöt ovat vesialueen omistajien edustama organisaatio. Vesialueen omistajat huolehtivat kansallisvarallisuudesta, siellä tehdään valtava määrä talkootyötä, huolehditaan osittain kriisiajan elintarvikeomavaraisuudestakin, tuotetaan monenlaisia palveluita myös muillekin vesien käyttäjille kuin kalastajille, huolehditaan osakaskunnan vesiensuojelunedusta ja tuetaan vesiensuojelun yleisedun valvontaa. Kaikkea tämä menetetään, mikäli kymmentuhatpäisten talkoolaisten motivaatio muunnetaan supistamalla vesienomistajan etuuksia ja sananvaltaa omistamallaan alueella.

Korvaukset vesialueen omistajille

Hallituksen esityksessä todetaan mm.: ”*Omaisuuksien suojaaminen kalastuslain 15 §:n 1 momentin nojalla jokaisen omaisuus on turvattu. ... Vesialueen omistukseen kytkeytyvä kalastusoikeus on perustuslakivalioiden mukaan Pirkanmaan kalatalouskeskus ry.*

*kunnan vakiintuneen käytännön mukaan perustuslaillista omaisuuden suo-
jaa nauttiva varallisuusarvoinen etu haltijalleen, jolla on lähtökohtainen
valta hallita, käyttää ja hyödyntää omaisuutta sekä määrätä siitä.”*

Vesialueiden omistajille on korvattava kalastusoikeuden käyttö viehekorteista sekä myös onginnasta ja pilkinnästä. Näistä kertyneet varat tulee palauttaa täysimääräis-
nä vesialueiden omistajille. Tässä asiassa ei ole tapahtunut lainsäädännöllistä muu-
tosta joten onkimista ja pilkkimistä ei tule jättää pois korvattavien kalastusoikeuksien
luettelosta. Tämä mahdollistaa kalavesien suunnitelmallisen ja tehokkaan hoidon,
jota kalastuksen harrastajat tänä päivänä yhä enemmän toivovat.

Pienillekin vesialueen osakaskunnille tulee maksaa niille kuuluvat korvaukset mikäli
ne ovat tiiviissä yhteistyössä kalavesien hoidossa.

Kalatalous viranomainen

Kuten jo aiemmin on kommentoitu ihmetystä herättää se miten paljon ELY-
keskukselle siirrettäisiin uusia tehtäviä ja runsaasti lisää byrokratiaa. Valtionhallin-
nossa on asetettu huomattavat supistustavoitteet henkilömäärissä ja tarkoituksena on
karsia julkisen hallinnon tehtäviä ja vähentää byrokratiaa. Mikäli henkilöresurssit ei-
vät päätökset viipyvät ja asioiden hoito vaikeutuu. Paikallistasolla osataan tehdä tar-
vittavia päätöksiä.

Kalatalousalueet

Hallituksen esitys:

127 §

*Ensimmäisten käyttö- ja hoitosuunnitelmien sekä ohjesääntöjen laatiminen
Kalatalousalueen on esitettävä ensimmäinen 35 §:ssä tarkoitettu käyttö- ja
hoitosuunnitelma elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskuksen hyväksyttäväksi
kahden vuoden kuluessa tämän lain mukaisten kalatalousalueiden rajojen
vahvistamista koskevan päätöksen lainvoimaiseksi tulemisesta.*

*Kalatalousalueiden on vuoden kuluessa niiden rajojen vahvistamista koske-
van päätöksen tekemisestä esitettävä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökes-
kuksen vahvistettavaksi tämän lain mukaiset ohjesäännöt.*

Aikataulu on liian tiukka käyttö- ja hoitosuunnitelmien laadinnassa – lisävuosia tarvi-
taan.

Hallituksen esitys:

25 §

*Kalatalousalueen yleiskokouksessa on kullakin vähintään 1 000 heh-
taarin vesialueomaisuutta edustavalla edustajalla kolme ääntä, vähin-
tään 500 mutta alle 1 000 hehtaarin vesialueomaisuutta edustavalla*

Pirkanmaan kalatalouskeskus ry.

edustajalla kaksi ääntä, muita jäseniä edusta-villa edustajilla yksi ääni.

Edustajat joilla on yli 2000 hehtaarin pinta-ala, tulee saada neljä ääntä. Perusteluna voidaan todeta että mitä pohjoisemmaksi mennään niin sitä suurempia osakaskunnat ovat.

Kalastusmuodot

”Onkimisen määritelmä muuttuisi voimassa olevan lain vastaavasta siten, että jatkossa onkiminen olisi mahdollista myös kelalla varustettua vapaa käyttäen. Tämä mahdollistaisi onginnan harjoittamisen myös loivilla ja matalilla ranta-alueilla sekä helpottaisi veneettömien kalastajien ongintaharrastusta.

Kelaongintaa ei tule saattaa yleiskalastusoikeuden piiriin. Väittäjä ”helpottaisi veneettömien kalastajien ongintaharrastusta” tuntuu kummallisesta koska kyllä nykyisinkin veneettömien on mahdollista kalastaa – ei se ole ollut vaikeaa.

Kelaonkijoiden saalislajeina ovat särkikalojen lisäksi ja monilla kalastajilla niiden sijasta tyypillisesti istutuksin tuettavat arvokalat; siika, kuha, kirjolohi ja karppi. Lisäksi kelaonkija voi tehokkaasti tavoitella monia muita saalislajeja, kuten isoa ahventa, haukea, toutainta, harjusta ja myös taimenta. toutain ja luonnollinen syötti on useimmiten paljon tehokkaampi kuin keinotekoinen viehe. Tämä näkyy onginnan ohella esimerkiksi suuren suosion saaneessa lohikalajien täkyraksiuistelussa, joka on käytännön kokemusten ja tutkimustenkin mukaan tehokkaampaa kuin kalastus keino-vieheillä. Kelaonginnan määrittely puuttuu lakiehdotuksesta. Esimerkiksi liikkuvasta veneestä kelaonkiva voisi käytännössä voisi uistella virveliä käyttäen vapaasti ja maksuttomasti täkyraksilla viehekalastajien maksaessa kalastusluvat.

Kalastuksen valvonta vaikeutuu mikäli kelaoginta siirretään yleiskalastusoikeudeksi. Ei myöskään ole mitään kestäviä perusteita tarjota yhdelle kalastajaryhmälle täysin maksutonta arvokalajien kalastusoikeutta. Kelaonginta on suositeltava kalastusmuoto, mutta se tulee ehdottomasti pitää viehekortin piirissä.

Pyydysten silmäkorajoitukset ja saaliskiintiöt

Kalastuslaista ja sen perusteluista tulisi selkeästi ja sanallisesti käydä ilmi kalastusoikeuden haltijoiden rooli ja oikeudet päättää pyydysten rakennetta ja saaliskalojen määrää koskevissa asioissa.

Voimassa olevan kalastuslain osalta on esitetty erilaisia tulkintoja siitä, kenen oikeus on päättää esimerkiksi alueellisista verkon solmuvälijarjoituksista (mm. KalL 32 §). Lakitekstin epämääräisyys ja erilaiset tulkinnat ovat tehneet asiasta hyvin epäselvän.

Pirkanmaan kalatalouskeskus ry.

Käytännössä osakaskunnat, kunnat ja muut kalastusoikeuden haltijat ovat tähän saakka asettaneet hyvin pitkälti esimerkiksi verkkojen solmuvälirajoitukset omille vesialueilleen ja niitä on noudatettu käytännön kalastuksessa. Verkkojen silmäkoon määrittäminen tulee tehdä paikallisesti.

Sama tarkennus olisi syytä tehdä myös saaliskiintiöiden määräämisoikeudesta. Voiko esimerkiksi yksittäisen koskikohteen ko. haltija päättää ko. vesialueen kalastajakoh- taisesta (kuten nykykäytäntö) tai kokonaiskiintiöstä lohikalajien osalta, vai onko asia vahvistettava MMM:n asetuksella tai ELY-keskuksen päätöksellä (52 ja 53 §) ?

Moottoriajoneuvolla ajo

Moottoriajoneuvolla ei tule ajaa 50 m lähemmäksi laillisesti merkittyjä pyydyksiä ja tämä säädos koskee niin talvi- kuin kesäkalastustakin. Talvikalastuksessa mm. verk- kujen laskussa ongelmia ovat aiheuttaneet moottorikelkkailijat jotka ovat aiheutta- neet verkkonaruja katkeamia.

Terveisin

Pekka Vuorinen
toiminnanjohtaja

Liitteet: Pirkanmaan kalatalouskeskus ry:n syyskokouksen kannanotto / julkilausuma lehtiartikkeleita (tamperelainen-lehti 2.3.2013, Maaseudun tulevaisuus 1.3.2013, Aamulehti 11.1.2014)

Läh.: Pirkanmaan kalatalouskeskus
Viinikankatu 53 33800 TAMPERE

24.1.2014

1 (1)

Maa- ja metsätalousministeriö
Luonnonvaraosasto
Elinkeinokalatalousyksikkö
Hallituskatu 8, Helsinki
PL 30, 00023 Valtioneuvosto

Täydennys lausuntoomme kalastuslain muutoksesta

Täydennämme aiempaa lausuntoamme vireillä olevasta kalastuslain muutoksesta seuraavasti:

Vesille pääsy

Nykyisen kalastuslain 22 §:n toinen momentti samalla sanamuodolla on pidettävä voimassa uudessakin kalastuslaissa kalastajien vesille pääsyn turvaamiseksi.

Kulku vesialueille on nykyisen kalastuslain aikana hankaloitunut maanomistuksen pirstaloitumisen ja rantojen sulkeutumisen johdosta sekä maanmittauslaitoksen toimien takia. MML on lakkauttanut kyseisessä käytössä olleita yhteisiä alueita eri puolilla Suomea. Lakiehdotuksen mukaisesti vesille pääsy olisi jatkossa entistäkin ongelmallisempaa.

Terveisin

Pekka Vuorinen
toiminnanjohtaja

Pirkanmaan kalatalouskeskus ry.

Viinikankatu 53 33800 TAMPERE ☎ 050-5929255, e-mail: etunimi.sukunimi@ahven.net, kotisivumme: www.kalatalo.fi

Sisävesialueelle ja rannikolle omat viehekortit a` 55 €

– Kalastuslaki uudistettava ”käyttäjä maksaa” -periaatteella ilman kalastusoikeuden polkumyyntiä

Kalastuslain uudistus etenee maa- ja metsätalousministeriön johdolla ja lakiesitys tuotaneen lähiaikoina eduskunnan käsiteltäväksi. Lakityöryhmä on ehdottanut 35 € hintaisen yhden kortin mallia, jossa kalastuksenhoitomaksu ja läänikohtaiset viehekortit yhdistetään.

Pirkanmaan kalatalouskeskus vaatii, että lakiuudistus tulee toteuttaa nykyaikaisella tavalla ”käyttäjä maksaa” -periaatteen mukaisesti. Viehekalastuksen suhteellinen osuus on merkittävästi lisääntynyt viime vuosina ja pyyntitapa kohdistuu pitkälti petokaloihin. Vuonna 2014 valtion kalakortin hinta on 24 € ja läänikohtaisen viehekalastusmaksun hinta 31 €. Viehekalastusta harrastava maksaa näin ollen yhteensä 55 € yhden läänin alueella kalastamisesta.

Lähtökohtana tulee olla, että kukin kalastajaryhmä maksaa lupamaksuina kohtuukorvauksen harrastamansa kalastusmuodon perusteella. Valtion kalastusmaksut tulee jatkossa hinnoitella markkinalähtöisesti ilman kalastusoikeuden polkumyyntiä ja toisaalta virveliluvan pakkomyyntiä kaikille kalastajille. Samalla maksajapohjaa tulee laajentaa. Kalatalouskeskus esittää, että lupajärjestelmää yksinkertaistetaan asiakaslähtöisellä tavalla niin, että

- Kalastusta ja ravustusta harrastavat lunastavat perusmaksuna 25 euron (vuosi) hintaisen valtion kalakortin. Lyhytlupina viikkokortti 10 euroa ja päiväkortti 5 euroa. Varsinainen kalastuslupa hankitaan vesialueen omistajalta tai muulta kalastusoikeuden haltijalta kuten tähänkin saakka.
- Viehekalastusta yhdellä vavalla harrastaville tarjotaan mahdollisuus lunastaa 55 euron (vuosi) hintainen **sisävesialueen viehekortti**, joka kattaa kaikki Suomen järvet ja jokivesistöt lohi- ja siikapitoisia virtavesiä ja erikoiskohteita lukuun ottamatta. Itämeren rannikolla kalastava voisi lunastaa vastaavasti **rannikkoalueen viehekortin** (55 euroa/vuosi). Satunnaisemmin kalastaville ja kalastusmatkailijoille tarjotaan lisäksi kohtuuhintaisia lyhytlupia; viikkokortti 10 euroa ja päiväkortti 5 euroa.
- Maksujärjestelmä laaditaan siten, että kaikki tarvittavat maksut voi lunastaa esim. verkkokaupan kautta yhdellä maksutapahtumalla, jolloin yhdistelmäkortti (kalakortti + viehekortti) on hinnaltaan 80 euroa vuosi, 20 euroa viikko ja 10 euroa vrk.
- Kaikki 18 vuotta täyttäneet ovat maksujen piirissä, onkijoita ja pilkkijöitä lukuun ottamatta.

Lakiehdotuksen mukaista kalavarojen ekologisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kestävää käyttöä ja hoitoa ei saavuteta yhden kortin mallilla. Kysymyksessä on rakenteellinen ajatusvirhe, jonka mukaan myös ravustajan, katiskan pitäjän ja verkkokalastajan tulisi ostaa valtakunnallinen virvelilupa, vaikka hänellä ei olisi edes virveliä.

Toisaalta kalastusmaksujen tulee olla riittävällä tasolla, jotta vesialueiden omistajille korvataan kalastusoikeuden käyttö kohtuullisella tavalla. Viehekorteista kertyneet varat tuleekin palauttaa täysimääräisinä vesialueiden omistajille. Tämä mahdollistaa kalavesien suunnitelmallisen ja tehokkaan hoidon, jota kalastuksen harrastajat tänä päivänä yhä enemmän toivovat. Valtion lupahintojen tulee olla suhteessa vallitsevaan hintatasoon, eikä lupien myynnillä saa aiheuttaa häiriöitä kalastusoikeuden haltijoiden omaan luvanmyyntiin. 188 000 järven viehekortin tulee olla hinnaltaan selkeästi korkeampi kuin yksittäisten järvien ja kalastuskohteiden viehelupahinnat.

Vertailuna muutamia viehelupien hintoja erilaisissa kalastuskohteissa:

Längelmäveden kalastusalue	Längelmävesi, 1–3 vapaa	35,2 €/ vuosi
Vammalan seudun kalastusalue	Kulo-Rautavesi, 1–3 vapaa	23,2 € /vuosi
R-M-P:n kalastusalue	Roine-Mallasvesi, 1–3 vapaa	31,2 € / vuosi
Pirkkalan kalastusalue	Pyhäjärvi (ei vaparaj.)	36,2 € vuosi
Näsijärven kalastusalue	Näsijärvi (ei vaparaj.)	41,2 € / vuosi
Metsähallitus (MH)	MH:n koko maan viehelupa	40 € / vuosi (perhekohtainen, ei Inari, Utsjoki ja Enontekiö)
Metsähallitus	Inarijärvi	50 € / vuosi
Tampereen kaupunki	Tammerkoski	71,2 € /vuosi

Kalastuslain muutos ja kalastusmaksut tulevaisuudessa

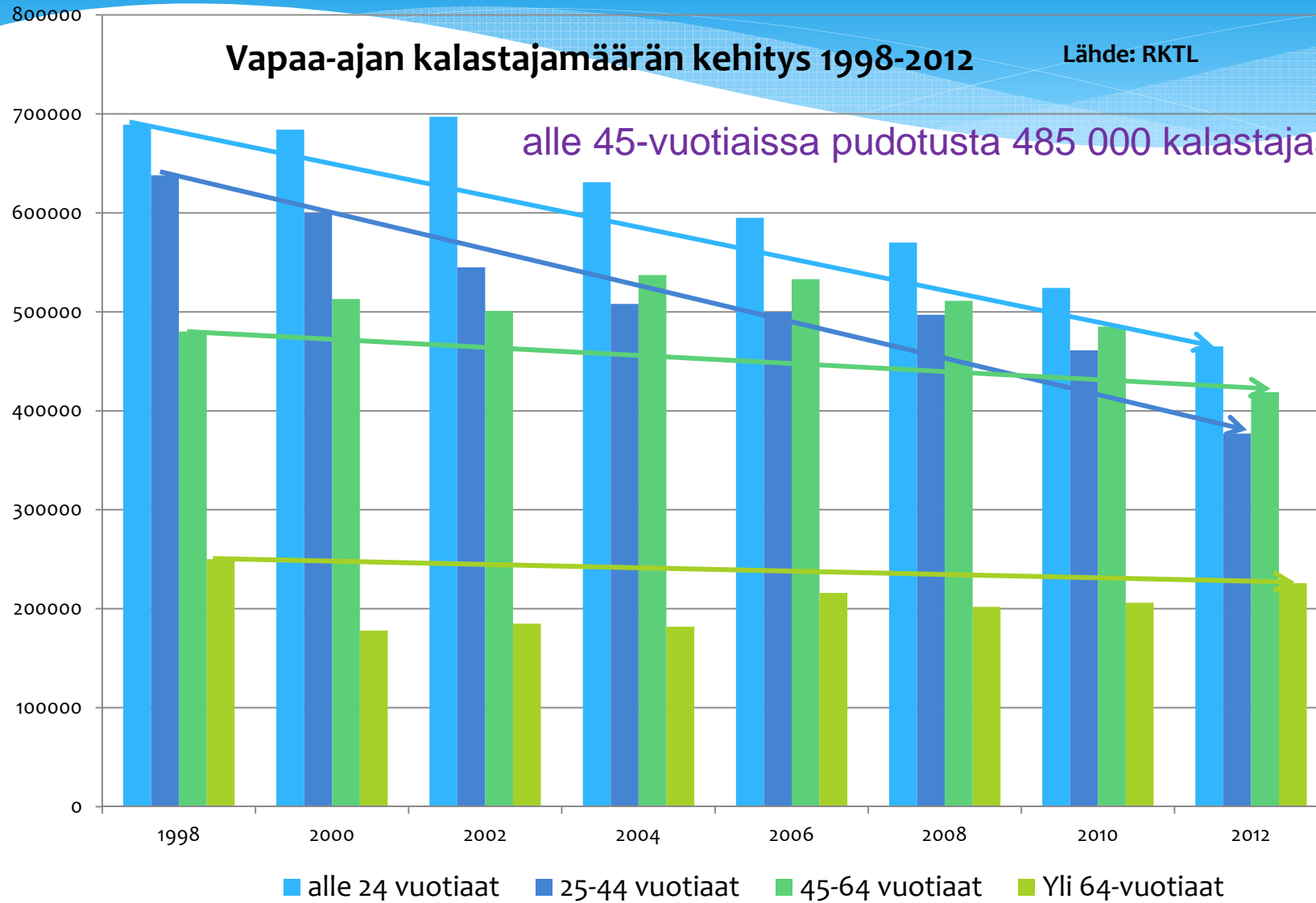
Pirkanmaan kalatalouskeskuksen syyskokous
Tampere 21.11.2013

Ismo Kolari

Vapaa-ajan kalastajamäärän kehitys 1998-2012

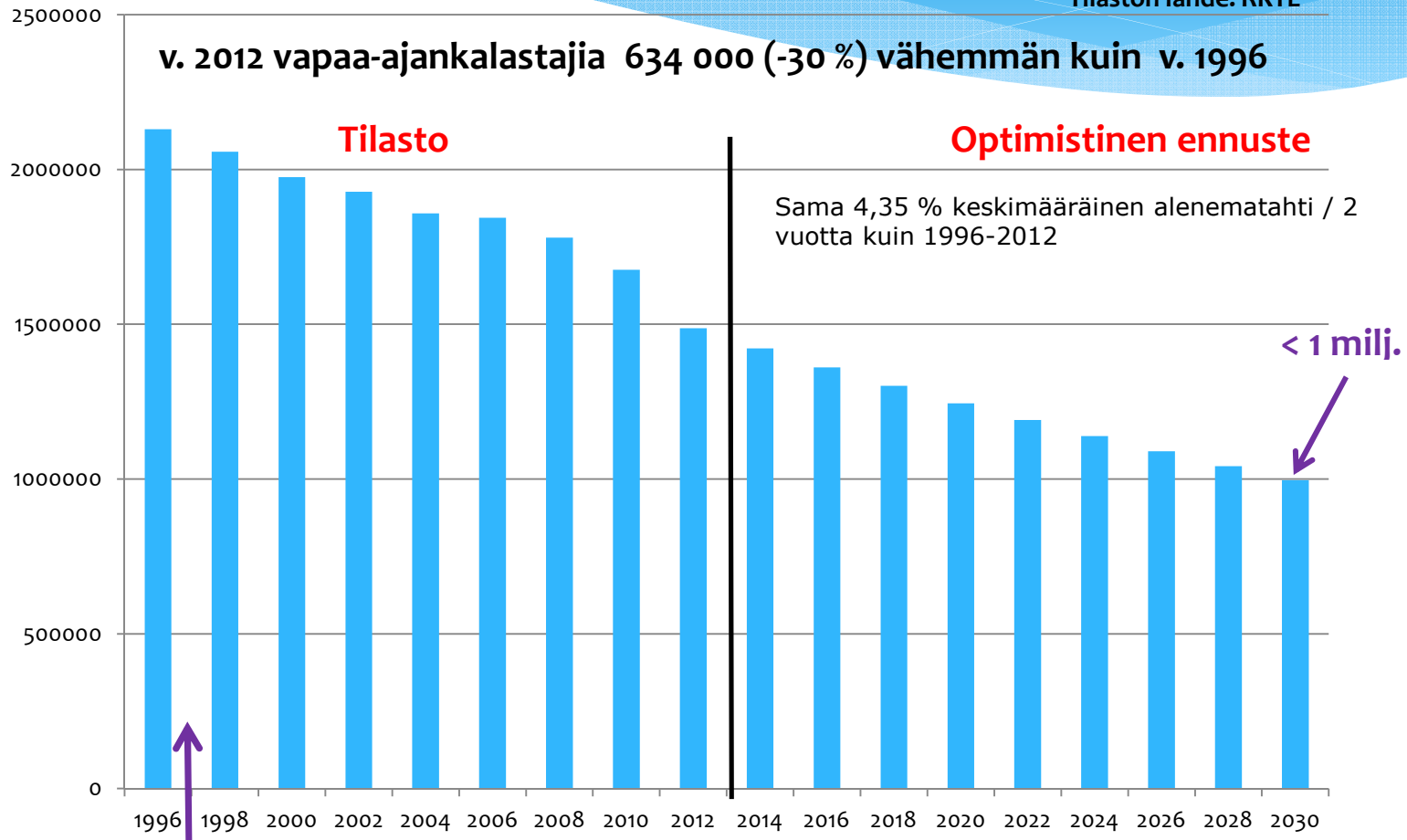
Lähde: RKTL

alle 45-vuotiaissa pudotusta 485 000 kalastajaa

Kalastuslupien maksajajoukko pienenee

Tilaston lähde: RKTL

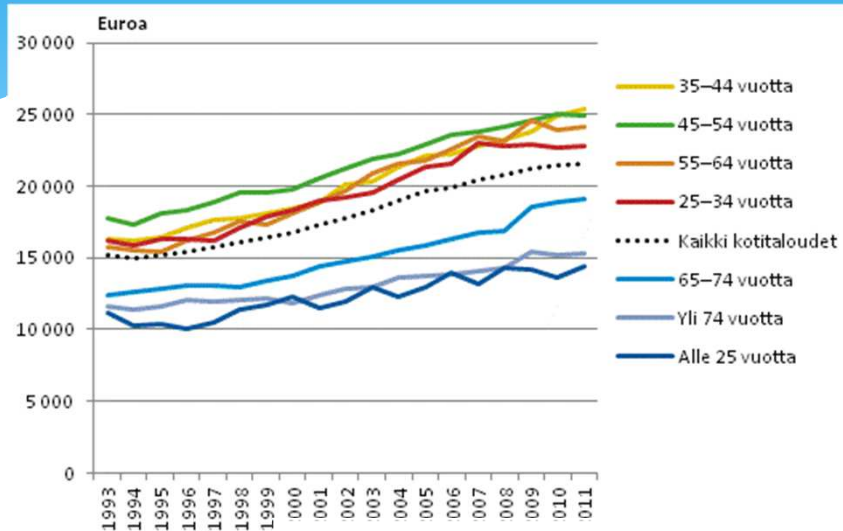
Läänikohtainen viehekortti + pilkkijöiden ja 65 vuotta täyttäneiden vapauttaminen maksuista

Vapailta kalastusoikeuksilla ja kalastusharrastuksen suosiolla ei ole yhteyttä

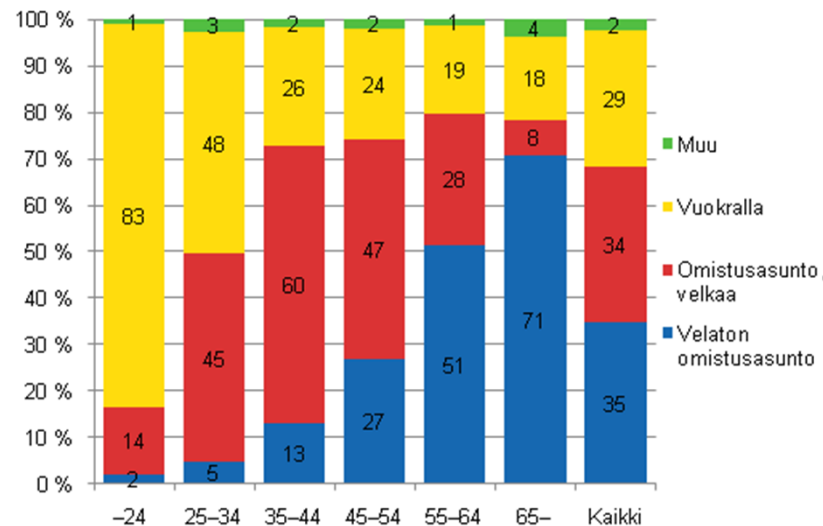
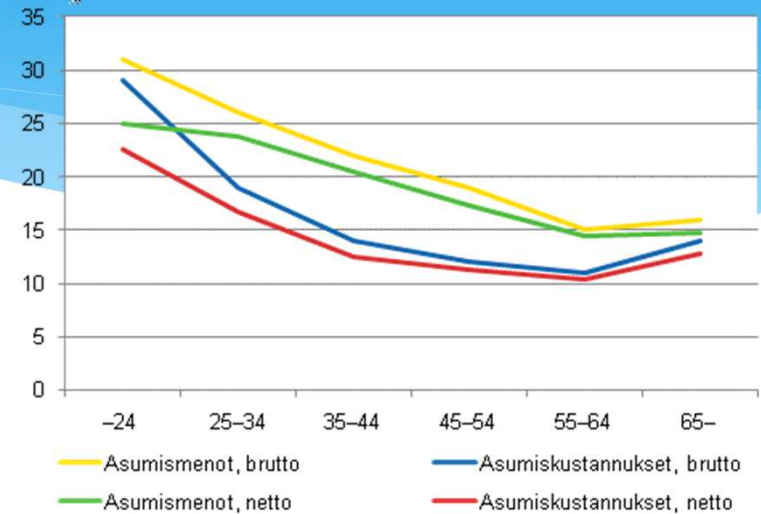
Eri ikäryhmien tulot ja asumiskulut

Lähde: Tilastokeskus

Käytettävissä olevat tulot

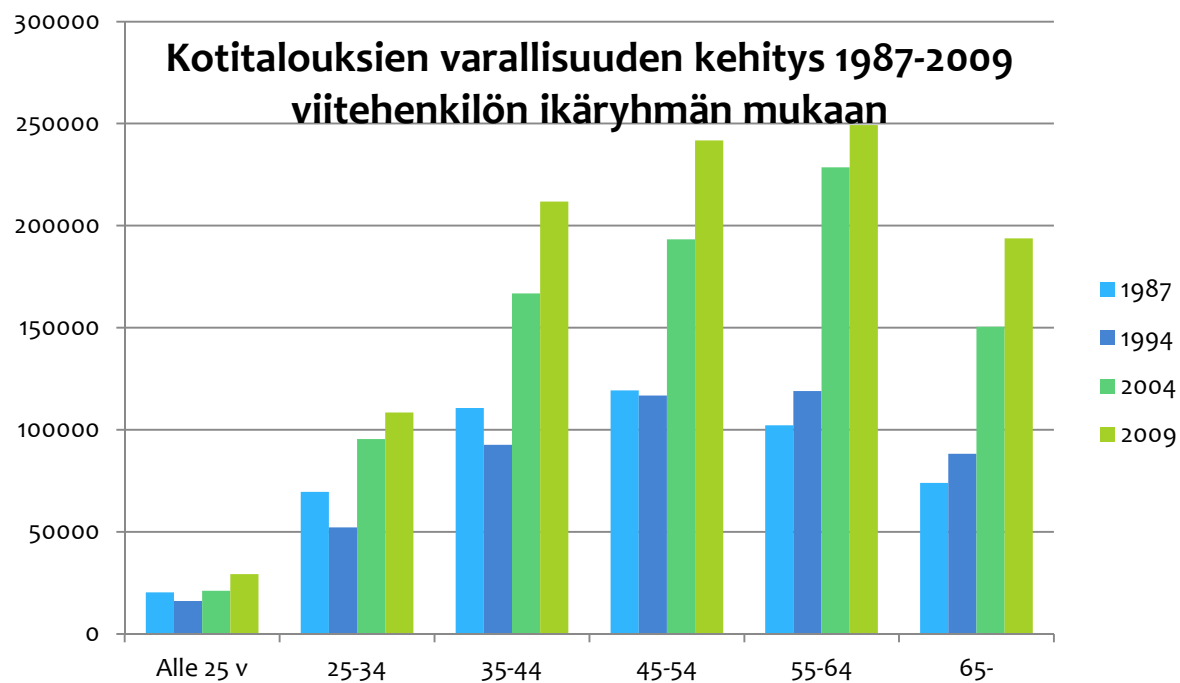

Asumiskustannukset

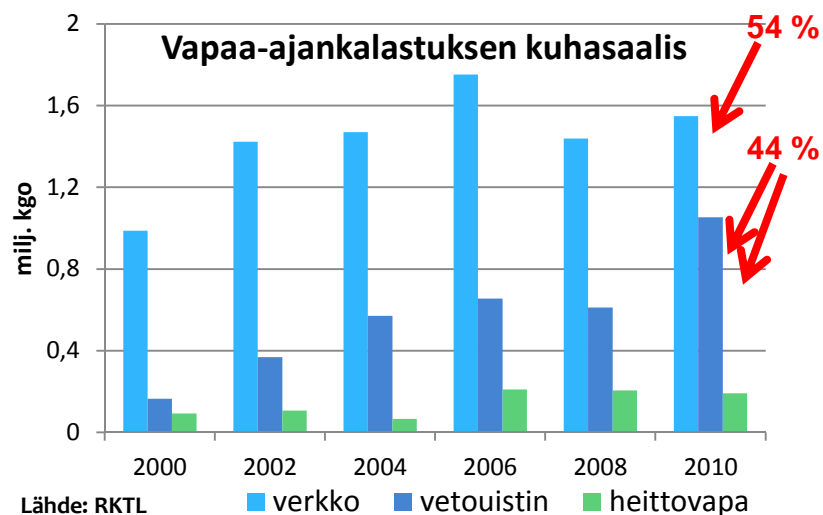
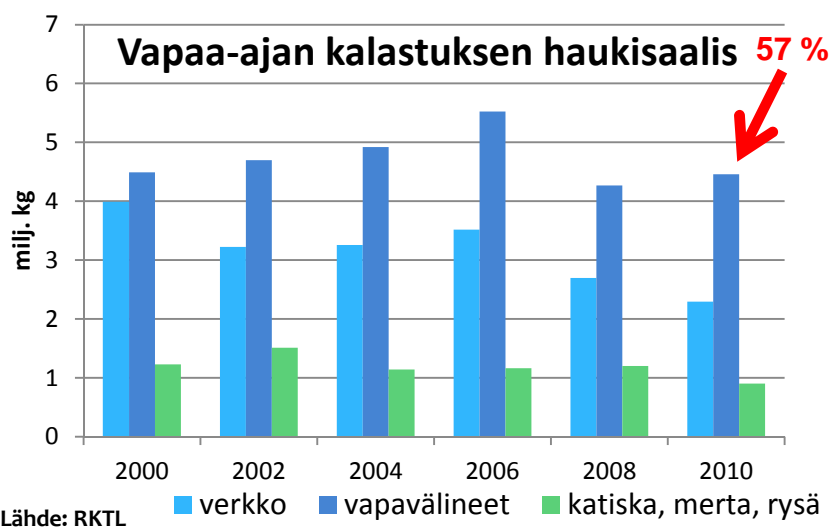
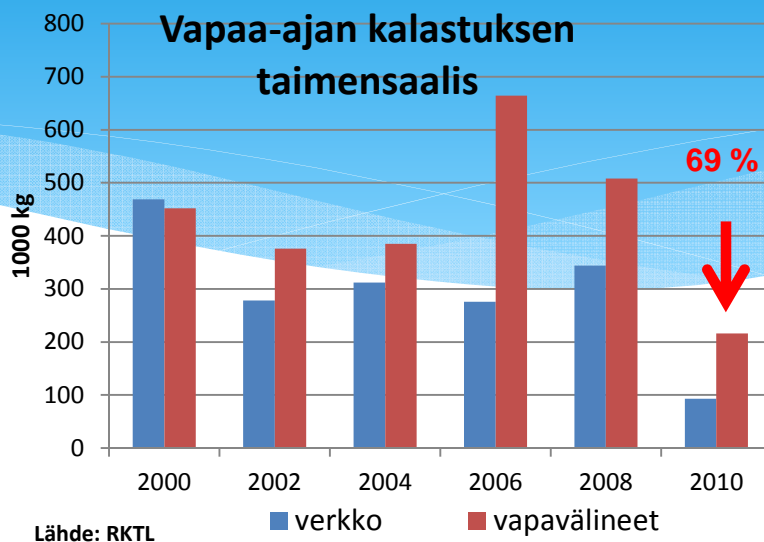
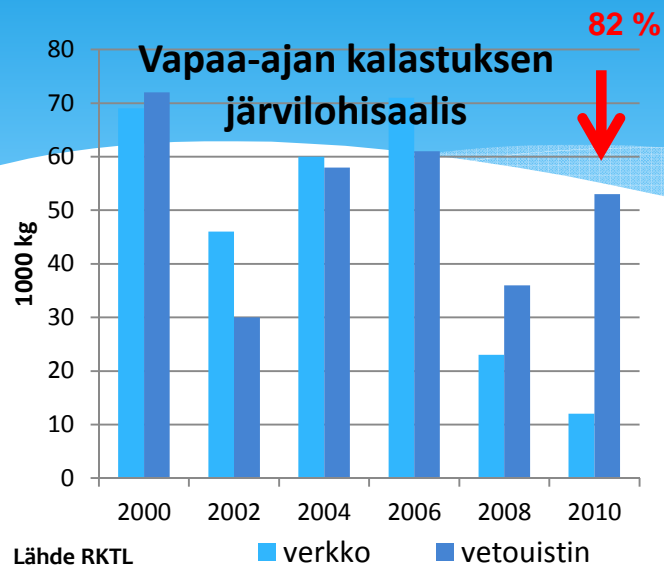
65-vuotta täyttäneet asuvat velattomissa omistusasunnoissa, keski-ikäisillä on isot velat ja nuorilla ei varaa omaan asuntoon

Kenellä siis on oikeasti maksukykyä parin kympin kalakorttiin?

Lähde: Tilastokeskus

Viehekalastuksen painoarvo on kasvanut, 2000-luvulla petokalat pyydetään vavalla

Kuvien lähteenä on käytetty Suomen virallisen tilaston tietokantaa www.rktl.fi/tilastot

Miten tähän on tultu? Miksi lupajärjestelmä on monimutkaistunut?

1952
(Vanha kalastuslaki)

- * Onginta: asuinkunnan alueelle maksutonta
- * Kaikki muu kalastus: > 16-vuotiaat ruokakuntakohtainen kalastushoitomaksu (12 mk) + kalastuskunnan tai muun kalastusoikeuden haltijan lupa

* 1983
(Pilkkilaki, kalastusalueet)

- * Onginta: asuinkunnan alueelle maksutonta
- * Onginta muualla ja pilkintä: pilkkikortti kalastuspiireittäin
- * Kaikki muu kalastus: > 18-vuotiaat henkilökohtainen khm (15 mk vuosi) + kalastuskunnan tai muun kalastusoikeuden haltijan kuten kalastusalueen lupa

* 1994
(”Pokan malli”)

- * Onginta: koko maassa maksutonta
- * Pilkintä: kalastushoitomaksu (30 mk → 80 mk)
- * Kaikki muu kalastus: > 18-vuotiaat khm + kalaveden omistajan tai muun kalastusoikeuden haltijan kuten kalastusalueen lupa

* 1997
(Viehekortti)

- * Onginta ja pilkintä: koko maassa maksutonta
- * Viehekalastus yhdellä vavalla: kalastushoitomaksu (80 mk vuosi, 20 mk viikko) ja läänikohtainen viehekortti (150 mk vuosi, 35 mk viikko) tai kalaveden omistajan tai muun kalastusoikeuden haltijan kuten kalastusalueen lupa, < 18-v ja 65-v täyttäneet maksutonta

* 2015?

- * Kaikki muu kalastus: > 18-vuotiaat khm + kalaveden omistajan tai muun kalastusoikeuden haltijan kuten kalastusalueen lupa

”Käyttäjä maksaa”, mutta mistä?

- * Ehdotetussa mallissa yhdellä katiskalla tai parilla rapumerralla satunnaisesti omilla vesillään kalastava kalaveden omistaja maksaa viehekalastusoikeudesta vaikka ei omista virveliä
- * Siis käytännössä kustantaen jigimiehen puoli-ilmaisen oikeuden kalastaa rajattomasti mm. kuhaa hänen vesillään ja myös kaikilla muilla vesillä koko maassa

Todellista demokratiaa, käyttäjä maksaa siis toisen käyttäjän puolesta vaikka itse ei käytä!

Onko kalastuslupajärjestelmä itse asiassa niin vaikea kuin koko ajan tolkutetaan?

Vertaa vaikka Tampereen joukkoliikenteen hinnat

Arvolippu			
Aikuiset	1,70 €	Työmatkalippu	
Seniorit, klo 9–14	0,85 €	50 matkaa/30 vrk	
Opiskelijat	1,24 €	aikuiset	40,50 €
		Tampereen kaupunkiseudun seutulippu 30 vrk	
Nuoret	1,24 €	Kotikunta: Kangasala, Lempäälä,	
Lapset	0,85 €	Nokia, Tampere tai Ylöjärvi	79,00 €
		Kotikunta: Pirkkala	58,00 €
Kausiliput			
30 vrk, aikuiset	46,00 €	Joustoseutulippu	
90 vrk, aikuiset	115,00 €	30 matkapv/90 vrk	
180 vrk, aikuiset	220,00 €	Kotikunta: Ylöjärvi	120,00 €
30 vrk, opiskelijat	32,00 €		
30 vrk, nuoret	32,00 €	Seutu+VR -lippu 30 pv	
30 vrk, lapset	23,00 €	Kotikunta: Lempäälä, Nokia	79,00 €

**Tampere jatkuu... siis tämä on vain yhden kylän
 systeemi, kaikissa muissa kaupungeissa on tietenkin
 oma järjestelmä ja eri maksut...**

Tampereen kertaliput			Matkailijaliput		
Aikuiset, nuoret	2,50 €		1. vrk	lisävrk	
Lapset	1,00 €		Aikuiset	6,00 €	4,00 €
Seutukertaliput, linja 13			Nuoret	4,00 €	3,00 €
Vyöhyke			Lapset	3,00 €	2,00 €
		Aikuiset/nuoret	Lapset		
Ylöjärvi, sisäinen	2,50 €	1,00 €	Yövuorolisä		
Ylöjärvi, Vuorentausta - Tampere, rautatieasema	3,50 €	1,80 €	Yövuorolisä on 2,50 € ja se peritään klo 00.00–04.40 lähtevillä vuoroilla normaalimaksun lisäksi kaikilta ikäryhmiltä.		
Ylöjärvi, Soppeenmäki - Tampere, Hermia	4,60 €	2,30 €	Jos matka on maksettu ennen klo 00.00, peritään yövuorolisä klo 00.00 jälkeen tehdystä vaihtomatkastasta.		

Vieläkö kalastuslupajärjestelmä kuulostaa erityisen vaikealta?

Ihan kuin kalastajien älykkyyttä aliarvioitaisiin

Olemmeko me niin yksinkertaisia, että emme osaa ostaa kuin yhden tuotteen?

Verkkokaupassa myydään kevyesti tuhansia erilaisia tuotteita/teema

Nykykuluttaja haluaa vaihtoehtoja, joista voi valita oman tarpeensa mukaan

www.mmm.fi/attach x Hifi ja audio | Tuote x www.rktl.fi/www/upl x

www.verkkokauppa.com/fi/catalog/28a/Hifi-ja-audio

Verkkokauppa.com
TUODENNAKOISESTI ANNA HALVEMP!

Anna hakusana tai tuotenumero Hae 0,00 €

Tuotealueet Haku

TUOTEALUEET

- GPS ja urheilu
- Grillaus ja kokkaus
- Hifi ja audio**
- AutoHifi
- Kaluttimet
- KotiHifi
- Kuulokkeet
- MP3-soittimet
- Sanelimet
- VeneHifi
- Kaapelit
- Kamerat
- Kodinkoneet
- Komponentit
- Koti ja piha
- Lelut
- Musiikki
- Muut tuotteet
- Oheislaitteet

RAZER
TIAMAT²²
Mahtava äänenlaatu
Mahtava basso
99,90

Etusivu - Hifi ja audio
Hifi ja audio
3016 tuotetta
Toiset asiakkaat ostivat tästä ryhmästä

Creative Fatal1ty Gaming Headset - 33,90 €	Koss Porta Pro Classic kuulokkeet 32,90 €	ProCaster MP-004 MP3-soitin 4GB. 39,90 €	X-Mini II Capsule -kalutin, musta. 34,90 €	Sennheiser CX 300-II Precision 39,90 €	Creative EP-630 nappikuulokkeet, väri 20,90 €	Funkwerk Ergopop 935 Black - mustat 9,90 €

Tuotealueet Tuotemerkit Kysymykset & vastaukset

AutoHifi Kaluttimet KotiHifi Kuulokkeet MP3-soittimet Sanelimet VeneHifi

Suosituimmat

11:27
21.11.2013

Kalastuslupien hintoja

- * Ranska: useita lupa-alueita, jotka yhdistysten hoidossa
- * Vuosilupa 70-100 € / hlö / lupa-alue
- * Lomalupa *Carte Vacances* 30 € / viikko / hlö / lupa-alue
- * Naisten lupa *Découverte Femme* 30 € / vuosi

http://www.french-property.com/news/french_life/fishing_permit_right_france/

- * Islanti 36 € / vuosi **37 järveä**
- * Ruotsi 10-20 € / viikko / tyypillinen hinta järvi, joki
- * Teno rantalupa 25 € / vrk , venelupa 40 € / 17 h
- * Herraskoski 33 € /vrk
- * Tammerkoski 71,2 € / vuosi, 21,2 /vko
- * Näsijärvi 41,2 / vuosi (2014)

Kaikkien aikojen polkumyynti tulossa

Valtakuntaakohtainen viehelupa 35 € koko maa?

- * **Tällä hetkellä yhden läänin alueella** kalastava maksaa khm + viehekortti **51 €**
- * **2 läänin alueella** kalastava: khm + viehekortit = **80 €**, vuonna 2014 hinta nousee **86 €**
- * **MMM:n ehdotus jatkolle kalakortti + viehekortti 35 € koko maa**
- * **Miten olisi 80-100 € / vuosi + kohtuuhintaiset lyhytluvut viehekortista?**
- * **Tai vaihtoehtoina edullisemmat järvi- ja merialueen viehekortit a´55 €?**
- * **Alihinnoittelu näivettää alan ja vie pohjan muulta luvanmyynniltä, yhden kortin mallin toteutuessa osakaskuntien virvelilupia ei enää olisi, paitsi koskikohteissa**
- * **Toisaalta liian kova hinta on aina ongelmallinen vähemmän kalastaville**
- * Kalavesien hoitokulut tuskin tulevat laskemaan ja maksajajoukko tulee väijäämättä kutistumaan, nykykalastaja toivoo, että vesiä myös hoidetaan, kukaan ei halua pyytää tyhjää
- * Satunnaisia kalastajia ei saada maksumiehiksi luvanalennuksilla eikä muilla vippaskonsteilla
- * Oleellista on, että ydinharrastajaporukka maksaa kohtuuhintaiset luvat jatkossakin

**MMM: Yksi maksu 35 €, sis. koko maan
viehekortin (= 13 €/vuosi viehekalastusoikeus koko
Suomi; 188 000 järveä ja rannikko)**

**Vaihtoehtoinen malli: 3 maksua
nykyisen 6 sijaan:**

Kalastuksenhoitomaksu 25 €

Sisävesien viehekortti 55 €

Rannikon viehekortti 55 €